

Farsi

آنسوی درهای مدرسه: خلاصه گزارش

گزارش چاپ شده در مه 2008

«آنسوی درهای مدرسه» یافته های بدست آمده از پژوهش انجام گرفته به عنوان بخشی از پروژه فراگیر مدارس متوسطه (Inclusive Secondary Schools Project) را ارائه می دهد. این پژوهش در سال 2005 آغاز شد، شورای پناهندگان آن را طرح کرد و بودجه آن را بنیاد KPMG Foundation تأمین کرد. هدف کلی این پژوهش تحقیق و تنظیم راهکارهایی جدید برای ایجاد ارتباط بین مدارس و نوجوانان پناهجو و پناهنده، والدین و سرپرستان آنها و نیز سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان (RCO) است. این پژوهش در مورد یافته های آن مرحله ای از تحقیق بحث می کند که در آن به ارتباط میان نیازها و تجربه های پناهندگان و پناهجویان، و تحصیلات دوره متوسطه در انگلستان پرداخته است. پروژه فراگیر مدارس متوسطه مشارکت های آزمایشی را نیز میان مدارس و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان/سازمانهای حمایتی بنا نهاده است، با این دیدگاه که عواملی را مورد خطاب قرار دهد که بر دخالت والدین/سرپرستان اثر گذاشته و رفتار مناسب را فراهم آورد. یافته های تحقیق و مراحل پیشرفت، اساس بسته منابع مدارس و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان/سازمانهای حمایتی را تشکیل می دهد تا جوامع اقلیت پناهندگان را بیشتر در حوزه تحصیلات نوجوانان پناهجو و پناهنده درگیر کند.

تحقیقی که در این گزارش به آن پرداخته شده است شامل 70 مصاحبه مفصل با سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان، مدارس متوسطه و مسئولان محلی و همچنین پرسشنامه نظرسنجی است که:

- به بررسی تجارب و نیازهای این گروهها می پردازد.
- موانع اصلی پوشش تحصیلی و حضور در مدرسه را بازشناخته و
- نمونه هایی از راهکارها به منظور غلبه بر این موانع را شناسایی می کند.

خط مشی، حوزه قانونی، و همچنین طرح تحقیق به طور مفصل در فصل های دو و سه مورد بحث قرار گرفته است. فصل چهارم به بحث درباره تجربه های تحصیلی جوانان و والدین/سرپرستان آنها در مقطع متوسطه پرداخته است. فصل پنجم موانع موفقیت و دستیابی به تحصیلات را بررسی می کند، و فصل ششم راهکارهایی ارائه می دهد که به جوامع اقلیت پناهندگان کمک می کند بر این موانع غلبه کنند. این گزارش با توصیه هایی پایان می یابد که به طرفهای ذینفع کمک می کند تا بهتر نیازهای جوامع اقلیت پناهندگان را مرتفع سازند.

تجربه و مشارکت

نوجوانان در این پژوهش به سطوح بالایی از حضور والدین/سرپرستان اشاره کردند که به طور قابل ملاحظه ای متغیر است، برای مثال این حضور شامل جلسات گسترده تک موردی و همچنین دیدارهای رو در روی مکرر می شود. اگرچه توانایی در زبان انگلیسی ممکن است عامل بازدارنده ای باشد، والدین به رغم این مانع همچنان نقش فعالی به عهده می گیرند و نوجوانان در کل احساس بسیار خوبی نسبت به حمایتی که از جانب والدین/سرپرستان خود دریافت می کنند دارند.

والدین/سرپرستان به طور عموم از مدارس رضایت داشتند. سطح مشارکت فعالانه والدین بالا بود، به خصوص در مواردی که این امر با ارتباط خوب با مدرسه و رفتار حمایت آمیز و گرم مسئولین تقویت می شد. برخی از والدین/سرپرستان راهکارهایی را پیشنهاد می دادند که نقش آنها را پررنگتر می کرد، برای مثال از طریق ارتباط و بازخورد مناسبتر مدرسه. **مدارس** حضور فعال والدین و اختیار دادن به آنها برای مشارکت در امور آموزشی فرزندانشان را عامل مهمی در رفاه و موفقیت نوجوانان می دانند. با وجود این برخی از مدارس ایجاد این ارتباط با والدین را امری مشکل می دانند و اهمیت ایجاد جلسات معارفه و محیطی صمیمی و دلگرم کننده را متذکر می شوند.

سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان در این تحقیق مجموعه ای از خدمات آموزشی فراهم کردند که در پاسخ به نیازهای عرضه شده به آنها توسعه یافته بود که از جمله آنها می‌توان به دغدغه‌های موجود درباره ناموفق بودن دانش‌آموزان و همچنین نیاز به حمایت از تکالیف مدرسه و مشکلات انضباطی اشاره کرد. سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان همچنین به اهمیت افزایش سطح موفقیت دانش‌آموزان، ابتکار عمل در تقویت زبان و میراث فرهنگی نوجوانان و کمک به والدین/سرپرستان برای ادغام اجتماعی از طریق تدریس زبان انگلیسی اشاره دارد. سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان به خصوص بر نیاز به حمایت از والدین/سرپرستان تأکید دارد، چرا که در برخی از موارد ادغام اجتماعی برای آنها سخت‌تر بوده است تا برای فرزندان آنها.

موانع پوشش تحصیلی و حضور در مدرسه

این تحقیق برخی از عوامل اصلی اجتناب نوجوانان و والدین/سرپرستان پناهنده و پناهجو را، از شرکت مؤثر در آموزش دوره متوسطه تشخیص می‌دهد.

- پاسخ‌گویی چند مشکل عمده برای دستیابی به جا در مدارس داشتند، برای مثال می‌توان به تأخیرهای بیش از اندازه (حتی تا هفت ماه) برای انتظار جهت یافتن جا در مدرسه اشاره کرد. برای بسیاری از پاسخ‌گوییان حتی حمایت‌هایی که از جانب گسترده وسیعی از منابع صورت گرفت مانع این تأخیرها نشد.
- افزایش زورگویی و نژادپرستی یکی از نگرانی‌های اصلی نوجوانان و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان بود. طبق گزارش نوجوانان از بیان اینکه پناهنده یا پناهجو بودند اکراه داشتند و به خاطر ترس از بدنام شدن مایل نبودند درباره گذشته خود صحبت کنند. سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان این مسئله را امری می‌دانستند که مکرراً با آن مواجه بودند.
- خانواده‌ها موانع مالی را بر سر راه تحصیل در مدرسه گزارش کردند که از جمله آنها عدم حمایت مالی برای انجام فعالیت‌های فوق برنامه، تهیه کتب درسی، روپوش اونیفورم و دیگر لوازم مدرسه است. این مسئله آثاری منفی بر توانایی‌های ادغام اجتماعی نوجوانان در مدارس خود داشت.
- سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان گزارشی از نبود منابع داد که منجر به ایجاد مشکلاتی بر سر راه تأمین بودجه خدمات آموزشی و یافتن مکان‌هایی ارزان یا رایگان برای عرضه این خدمات می‌شد. بودجه‌ای که به حضور بیشتر افراد کمک می‌کرد معمولاً کوتاه مدت بود، پس این محدودیت میزان تأثیر این فعالیت‌ها را کاهش می‌داد.
- سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان و مدارس هر دو با موانع بودجه‌ای برای فراهم کردن آموزش مؤثر کارکنان و معلمان مواجه شده بودند که این امر توانایی‌های آنها را برای دادن نظرات درخور و شایسته و همچنین افزایش سطح آگاهی معلمان محدود می‌کرد.
- عدم مهارت‌های زبان انگلیسی مانع بزرگی برای مداخله مؤثر والدین/سرپرستان در فرایند آموزشی بود. مدارس مشکلات اطلاع‌رسانی درباره پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان را گزارش دادند به خصوص زمانی که می‌بایست به خود نوجوانان اعتماد می‌کردند تا مترجم شفاهی باشند.
- نظام پناهندگی بریتانیا خود باعث ایجاد برخی از موانع می‌شود، از جمله بلا تکلیف بودن پناهجویانی که از قبل در مدرسه بوده‌اند اما می‌ترسند که اخراج شوند. اعتماد به منازل موقتی و پراکنده به این معنا است که فرزندان مجبور خواهند بود مکرراً به مدارس جدید تغییر جا دهند که این مسئله باعث ایجاد اثرات عمیق منفی بر توانایی آنها در اجتماعی شدن، حفظ دوستی‌ها و دریافت حمایت از جوامع اقلیت می‌شود.
- تجربه‌های ضربه روحی و فرار می‌تواند اثرات عمیقی بر رفتار بچه‌ها داشته باشد به خصوص بر رابطه آنها با معلمان و هم سن و سال‌هایشان.
- نوجوانان و والدین/سرپرستان آنها ممکن است با نظام آموزشی آشنایی نداشته باشند و مدارس را مکانی ترسناک یا گیج‌کننده بدانند.
- علی‌رغم این واقعیت که سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان می‌توانند در جایگاه مناسبی قرار گیرند تا در بهبود عملکرد مدارس کمک کنند، عدم امکان دسترسی آنها به مدارس، و همچنین ناتوانی مدارس در شناسایی و ایجاد ارتباط با سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان می‌تواند باعث عدم کار مشارکتی در جهت رسیدگی به این مشکلات شود.

برآوردن نیازهای پناهندگان و پناهجویان

این پروژه کارهایی را برای مقابله با موانعی که در بخش بالا ذکر شد شناسایی کرده است. این کارها عبارتند از:

- به دست آوردن جایگاه گسترده تر مدرسه به طوری که فعالیت‌هایی فراتر از روزهای مدرسه فراهم کند تا به والدین/سرپرستان پناهنده کمک کند تا نقش بیشتری در مدرسه و جامعه بزرگتر و همچنین درگیر کردن نوجوانان داشته باشد.
- برخی از سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان با موفقیت بودجه‌هایی را برای انجام فعالیت‌های آموزشی در نظر گرفته‌اند.
- برخی از مدارس، کارکنان رابط خانه، مدرسه و جامعه استخدام کرده اند که میان مدرسه و جامعه پیوندهای مهمی برقرار می‌کنند. برخی از مدارس برای این منظور از نمایندگان غیر رسمی جوامع استفاده کرده‌اند.
- مدارس و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان گزارش کردند که از کمک مربیان همکار خود در امر یادگیری، جلسات معارفه و حمایت کلی بهره می‌گیرند.
- تعداد کمی از مدارس روابط خوبی با سازمان‌ها و واحدهای خدمات تخصصی برقرار کردند تا نوجوانانی را که دچار ضربه روحی شده بودند از لحاظ روانی و اجتماعی حمایت کنند.
- حمایت زبانی بسیار لازم و اساسی تلقی می‌شد و معمولاً از طریق برنامه ریزی اصلی آموزشی فراهم می‌شد. با وجود این، روش‌های دیگری نیز به کار گرفته شد، مانند مدرسی که در روز یکشنبه برقرار بودند که مدارس و سازمانهای جوامع اقلیت آنها را اداره می‌کردند.
- برخی از مدارس گزارش دادند که مطالب را ترجمه می‌کردند و یا مترجم شفاهی برای والدین/سرپرستان فراهم می‌کردند.
- مدارس بسیاری جلسات معارفه مناسبی برای نوجوانان و والدین/سرپرستان آنها تشکیل می‌دادند، که در این جلسات مطالبی در مورد روند ثبت نام، برنامه‌های آموزشی و نحوه ارتباط با مدرسه ذکر می‌شد. برخی از مدارس نیز جزوهای ترجمه شده‌ای در اختیار نوجوانان پناهنده قرار می‌دادند که درخور نیازهای آنها بود.
- سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان همچنین در مورد نظام آموزشی انگلستان، اطلاعاتی در اختیار والدین/سرپرستان قرار می‌داد که شامل مشاوره فردی و دوره‌هایی برای آموزش نحوه کمک به امور تحصیلی فرزندانشان می‌شد.
- برخی از مدارس نیز روش‌هایی در مورد ارتباط مداوم با پناهندگان اتخاذ کردند، که از آن جمله می‌توان به جلسات صبحگاهی با گروه‌های جوامع اقلیت پناهندگان یا برقراری جلسات گسترده‌ای با این گروه‌ها، اشاره کرد.
- نمونه‌هایی از فعالیت‌ها و کارهای مشارکتی مدارس متوسطه و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان ذکر شد که این فعالیت‌ها به بهبود تجربه تحصیلی نوجوانان پناهنده و پناهجو و والدین و سرپرستان آنها کمک می‌کرد.

نتایج و نصایح

این گزارش با ذکر چند توصیه به طرفهای ذینفع به پایان می‌رسد. این توصیه‌ها به آنها کمک می‌کند تا بهتر نیازهای جوامع اقلیت پناهندگان را برآورده سازند. این طرفهای ذینفع همان مدارس متوسطه، مقامات محلی (شورای شهر)، سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان، سازمانهای حمایت از پناهندگان و ادارات دولتی هستند.

گزارش کامل این تحقیق، یافته‌های این بررسی و بسته کامل منابع (مالی) جهت کمک به مدارس و سازمانهای جوامع اقلیت پناهندگان برای رفع نیازهای کودکان پناهنده را که تحت عنوان پروژه مفصل مدارس متوسطه (*Inclusive Secondary Schools Project*) تهیه شده است می‌توانید در سایت www.refugeecouncil.org.uk/inclusiveschools بیابید.